

Hr. Rode var saa venlig at understrege, at det overvejende var jyske Kvinder og förstod ikke, at det saa ikke maatte paa-virke mig særlig stærkt. Dertil vil jeg sige, at jeg ikke paa nogen Maade under-vurderer Betydningen af, at der kommer Kvinder i Arbejde. Jeg hilser med Glæde alle Bestræbelser, der gøres for at faa enhver i Arbejde. Men jeg tillægger det større Betydning, at det er Familieforsør-gere, der kommer i Arbejde. At Mænd, der kan forudsættes at skulle forsørge Kone og Børn og opretholde Hjemmet, faar Arbejde, det er efter min Formening af større Betydning for Samfundet, end at der i nærværende Tilfælde eller i andre Tilfælde kommer et endog ret stort Antal unge Kvinder i Arbejde.

Det ærede Medlem Hr. Stauning var meget stærkt inde paa, at vi ikke havde forstaaet at administrere Importregulerings-loven, og antydede, at vi havde savnet god Villie, og det ærede Medlem henviste til, at Svejts havde været i Stand til at gennem-føre Ordningen fuldt ud tilfredsstillende. Jeg har allerede nævnt, at Forholdene er noget forskellige her i Landet og i Svejts. Man har i det hele taget i Svejts anvendt Ordningen mere elastisk, og Forholdene udadtil har der været af en saadan Art, at man i større Grad har kunnet lempe sig end herhjemme, fordi Ordningen her var spændt ind i ret snævre Rammer. Men yderligere er Forholdet det, at Svejts efter de Erfaringer, der er indhøstet, nu synes at ville gaa over til midlertidige Foranstaltninger. Det tyder jo paa, at Importreguleringen i sin Helhed har saa-danne Mangler, at man ønsker at komme bort fra den hurtigst muligt.

Det ærede Medlem spurgte, om ikke midlertidige Toldforanstaltninger vilde bringe de samme Vanskeligheder overfor Udlandet som Importreguleringen. Det er muligt, at Toldforanstaltninger ikke er vel set fra Udlandets Side, men midlertidige Toldforanstaltninger har den Fordel, at de ikke spærrer for den frie Konkur-rence, saaledes som Importreguleringen gør, og de vil sikkert ikke give Anled-ning til saadanne stærke Indsigelser fra Udlandet, fordi de virker ensartede til alle Sider, og det er et System, der er prøvet. Man har derfor Lov til at tro, at det vil være lettere at gennemføre midlertidige Toldforanstaltninger end Importregule-ringsforanstaltninger.

Det ærede Medlem spurgte endvidere, om det var for at faa Penge i Statskassen — og det ærede Medlem lod til at mene,

at det særlig var derfor —, man forlod Importreguleringsystemet og gik over til midlertidige Toldforanstaltninger. Det kan være, at man i den Henseende kan se lidt forskelligt paa de to Industrier, idet Cigarer i nogen Grad kan siges at være en Luksusartikel, en Artikel, der i alt Fald ikke er strengt nødvendig for at op-retholde Livet; naar man er i en vanskelig Situation, som vi er, hvor Skat-terne er meget trykkende, tror jeg nok, det kan forsvares, at man ser noget forskelligt paa de to Industrier og maaske beskatter Cigarer noget højere, end man under mere gunstige Forhold vilde gaa med til. Men jeg kan bestemt erklære, at Regeringen ikke ønsker at gaa over til midlertidige Toldforanstaltninger af fiskale Grunde, man gør det udelukkende for at hjælpe de to nødstedte Industrier og for at afhjælpe Arbejdsløsheden. Derom har man ingen Ret til at tvivle.

Saa spurgte det ærede Medlem, om man ønskede, at Arbejderne skulde arbejde for 10 eller 15 Ø. i Timen — jeg tror, det var saa høje Tal, det ærede Medlem nævnte, eller om de skulde arbejde i 14 Timer. Dertil kan jeg sige, at det ønsker jeg i alt Fald ikke. Vi har en dygtig og oplyst Arbejderstand her i Landet, og det er et utvivlsomt Gode. Jeg som Forretnings-mand skal være den første til at erkende Betydningen af, hvad det vil sige at have en købedygtig Arbejderklasse, og jeg ønsker ikke at være med til at trykke den ned i daarlige Kaar, absolut ikke. Men jeg vil spørge det ærede Medlem, om han kunde tænke sig at gaa med til det, som en senere Taler, det ærede Medlem Hr. Jønson omtalte, at man kunde komme tilbage til lignende Forhold som dem, man havde i 1914. Jeg vil spørge, om man fra Arbejderledernes Side vilde anbefale et Forslag, ifølge hvilket Arbejderne bliver stillet forholdsvist paa samme Maade, som de var stillet i 1914. I saa Tilfælde tror jeg, det vilde være et Forhandlingsgrund-lag, som vilde have nogen Udsigt til i alt Fald at lette Forhandlingen. Det er givet, at naar man kræver, at der skal ydes noget fra alle Sider, og naar man ønsker, at Arbejderne skal yde deres Bidrag, saa maa Kapitalen ogsaa yde noget tilsvarende, saa at der kommer Bidrag fra alle inter-esseredes Side. Jeg vil understrege, at det ikke er Regeringens Ønske at blande sig i Arbejdsforholdene hverken paa den ene eller paa den anden Maade. Det maa være Organisationernes Opgave at forhandle sig til Rette ud fra de Forhold, der foreligger.